

Biblická čtení:

Jeremijáš 23, 1-6: „Běda pastýřům, kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy,“ je výrok Hospodinův. Proto Hospodin, Bůh Izraele, praví proti těm pastýřům, pastýřům svého lidu, toto: „Mé ovce rozptylujete, rozháníte je a nedohlížíte na ně. Hle, já vás za vaše zlé skutky ztrestám, je výrok Hospodinův. Sám shromáždím pozůstatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět na jejich nivy a budou plodné a rozmnoží se. Ustanovím nad nimi pastýře a ti je budou pást, nebudou se již bát ani děsit a žádná nebude pohřešována, je výrok Hospodinův.“ „Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy Davidovi vzbudím výhonek spravedlivý. Kralovat bude jako král a bude prozíravý a bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost. V jeho dnech dojde Judsko spásy a Izrael bude přebývat v bezpečí. A nazvou ho tímto jménem: ‚Hospodin – naše spravedlnost‘.“

List Efezským 2, 11-22: Pamatujte proto vy, kteří jste svým původem pohané a kterým ti, kdo jsou obřezaní na těle a lidskou rukou, říkají neobřezanci, že jste v té době opravdu byli bez Krista, odloučení od společenství Izraele, bez účasti na smlouvách Božího zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě. Ale v Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev. V něm je náš pokoj, on dvojí spojil v jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil zákon ustanovení a předpisů, aby z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil pokoj. Oba dva usmířil s Bohem v jednom těle, na kříži usmrtil jejich nepřátelství. Přišel a zvěstoval pokoj, pokoj vám, kteří jste dalecí, i těm, kteří jsou blízcí. A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem. Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; v něm jste i vy společně budování v duchovní příbytek Boží.

Marek 6, 30-34.53-56: Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všecko, co činili a učili. Řekl jim: „Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte!“ Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst. Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami. Mnozí spatřili, jak odjíždějí, a poznali je; pěšky se tam ze všech měst sběhli a byli tam před nimi. Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem. Když se dostali na druhý břeh, přistáli u Genezaretu. Jakmile vystoupili z lodi, hned lidé Ježíše poznali, zběhali celou tu krajinu a začali nosit na nosítkách nemocné na každé místo, o kterém slyšeli, že tam právě je. A kamkoli vcházel do vesnic, měst i dvorců, kladli nemocné na tržníště a prosili ho, aby se směli dotknout bytí jen trásně jeho roucha. A kdo se ho dotkli, byli uzdraveni.

ODVAHA/BOŽÍ SOUD/SVOBODNÁ VŮLE

Ráda bych se věnovala našemu prvnímu textu. Tedy textu ze Starého zákona. Kniha Jeremjáš je velmi silná. Kniha není o Jeremjášovi. Hebrejsky Jeremjah znamená, Hospodin pozdvihuje. U těchto textů je vždy důležité znát dobové pozadí. Izrael je tu na konci období knihy Královské, to znamená na konci období Judské říše. Jeremjáš tu vystupuje jako prorok, který ohlašuje zánik Judské říše. Neustále tu upozorňuje, že království zanikne – přijde Boží soud. Dojde ke zboření jeruzalémského chrámu, snaha, aby to i král bral vážně. Aby lidé akceptovali, že Boží soud přichází a přizpůsobili tomu své jednání. Ve skutečnosti Hospodin chce, lid skrze Jeremjáše povzbudit nechce lid zničit. Napomáhá tomu, aby lid, Judejci brali Hospodina vážně.

Hospodin rozhodl i se soudem, který Jeremjáš ohlašuje. Domnívám se, že tak to je i s našimi životy. Tak jak to Hospodin rozhodl, tak to bude. Trošku bych tím možná chtěla redukovat dnešní módní a oblíbený důraz na to, že máme svobodnou vůli. Já osobně si tím nejsem zcela jistá. Ale určitě tím není myšleno, že nečinně sedíme a čekáme, co se bude dít. Jeremjáš v knize vystupuje jako prorok Hospodinův. Kdo to vlastně byl prorok? Slovo je založeno na starém českém slovese rokovat, to znamená mluvit. Předložka pro někoho, ve prospěch Hospodina. Postava člověka, kterého Hospodin osloví. Vyřizuje Hospodinovo slovo. Dnes prorok je někdo, kdo vyhláší budoucnost. Dále se v textu mluví o pastýřích. Pastýř je někdo, kdo pase někoho. Ale ve Starém zákoně (SZ) je to typ člověka. Jako dnes máme například cholera, sangvinika...Ve SZ byly tři kategorie pastýř/oráč/lovec. Lovec, ten žije na úkor druhého. Oráč, žije sám pro sebe. Člověk, který dře a pak z toho sám má užitek. A pastýř je člověk, který žije pro druhé, který pečuje. Když se nad tím zamyslíme je až úsměvné, jak se to neliší od dnešní společnosti. Pouze jiné nástroje a formy projevu. Dále v textu zaznívá, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy Davidovi vzbudím výhonek spravedlivý. Spravedlivý výhonek. Domnívám se, že je tím myšlen ten, kdo sem přijde, aby zde prosadil Hospodinovu spravedlnost. Bude se dít jiný typ spravedlnosti, než my známe. Spravedlnost, kterou tady prosazuje Hospodin.

U knihy Jeremjáš nelze vnímat pouze vytržený krátký text. Kniha nám ukazuje velmi zásadní zprávy. Jeremjáš byl jediný, kdo Hospodinův výrok bral vážně, jediný, kdo Bohu v tom národě věřil. Šel tzv. s kůží na trh. Žít to i za cenu osobních útrap. Odvaha, veliké nasazení. Jak nám se to daří v našich životech?! Vzpomeňte, když víte, že už něco musíte udělat/říct a strach vás paralyzuje. Jak je to někdy obtížné při každodenních maličkostech a to nám nejde o život. A pak to vystavení Božímu soudu. Nelze se mu vyhnout. Jakkoliv si myslíme, že se tomu dá kolikrát v životě vyhnout nebo to obejít. Možná si uvědomit, že Boží soud je blízko. Představa, že války a utrpení, které se dějí ve světě je Boží soud, je velmi těžká. Ale já osobně si netroufám rozumem nic posuzovat a hodnotit, zda to spravedlivé je, či není. Když bych se podívala zpětně do dějin, vždy je tam zničení a znovuzrození. Až by jeden řekl, že je to přirozený vývoj. Může se nám také zdát, že se to děje stále dokola a kde je to poučení. Říkám si, že pokud existuje Boží soud, tak je přece všude, ne?

Text mi pokládá otázky na zamyšlení: Jsem dost odvážná/odvážný ve svém životě? Co pro mě znamená svobodná vůle? Je Boží soud ve všem a akceptujeme ho?

Popřemýšlejte si každý sám za sebe. Ať už to vnímáme každý jakkoliv, důležité je, že tu dnes jsme společně a můžeme nad tím přemýšlet a mluvit o tom. A to, že tu sedíme a přemýšlíme nad tím je naše svobodná vůle? =)))